

דבר חיים

"ואל יאמר אדם כדעת העכו"ם הטיפשים האומרים: 'אם ה' לא ישמור עיר שוא שקד שומר' ואין נסתר מחמתו' ואין מידו מציל' כתיב. כי אך שקר נחלו. כי הוא צוה 'ונשמרתם'!"

כך כותב בעל פלא יועץ זצ"ל (ערך שמירה).
דברים כדורבנות.

נפשט את הדברים.

לפעמים אנו שומעים מאיזה אנשים משפטים כגון: "גזירת שמים, אין מה לעשות" או "תאונות דרכים אי אפשר למנוע" ומשפטי מחץ נוספים.

מלמדנו בעל פלא יועץ זצ"ל, שלא זו בלבד שאין כן דעת תורה, אלא דעה זו היא דעת עכו"ם. לא פחות! אדם האומר "אין צורך להיזהר, זו גזירה משמים" אך שקר הוא נוחל, וזו "דעת העכו"ם הטפשים".

וראיית הפלא יועץ לדבריו היא,

"כי הוא צוה": "ונשמרתם מאד לנפשתיכם".

אם אי אפשר להינצל וזו גזירת שמים, אז למה ציווה הקב"ה בתורה הק' "ונשמרתם"?!?

ומאידך, חכם מה הוא אומר?

חובה קדושה ומצוה רבה להישמר מאד מסכנות הדרכים, לא לסכן ולא להסתכן. "ונשמרתם מאד לנפשתיכם". "מאד" דייקא, ו"אסור לסמוך על הנס" (שולחן ערוך יו"ד סי' קטז).

*

לכזה ביקוש לא ציפנו.

אמנם עבודה רבה ויגיעה גדולה הושקעה בהגדה של פסח "והגדת" בה שובצו השנה מסרי בטיחות בדרכים, אבל לשטף כזה לא פיללנו.

חסדי ה', ובתקוה שמסרי הבטיחות חלחלו ועשו פרי. ובזאת נביע תודה לכל הפונים להודות ולברך על ההגדה, ונשיב בברכה, ברוכים תהיו.

קיץ בריא ובטוח בדרכים.

אשר זעליז מורסקי

קריאת רבני העיר בני ברק משנת תשמ"ו "ונתברר מעל כל ספק כי חלק גדול מאסונות אלו קרו מחמת אי ציות לחוקי התנועה הן מצד הנהגים והן מצד הולכי הרגל!"

ה' תשרי תשמ"ו

קריאת קודש

הננו בזה לעורר את תושבי עירנו הקדושה על דבר נחוץ הגובל עם פיקוח נפש ממש. בזמנים הללו אנו שומעים על מקרים מחרידים של תאונות דרכים אשר מתרבות והולכות ר"ל, ונתברר מעל כל ספק כי חלק גדול מאסונות אלו קרו מחמת אי ציות לחוקי התנועה, הן מצד הנהגים והן מצד הולכי הרגל. לפעמים מחמת פזיזות ולפעמים מחמת קלות דעת, כגון אי ציות לסימון הרמזורים או שעוברים את הכבישים במקום שאין מעברי חציה. קורה גם שנשים הולכות על אורך הכביש עם עגלת ילדים. או שמעמידים מכונית במקום האסור. הדברים הללו ודומיהם גובלים ממש עם סכנת נפשות ר"ל ועוברים על איסור תורה של ונשמרתם מאוד לנפשתיכם. וחומר האיסור מבואר ברמב"ם הל' רוצח ושמירת הנפש פרק י"א ובפרק י"ב הל' ו' וכן נפסק להלכה בשו"ע יו"ד סי' קט"ז סעיף ה' ובשו"ע חו"מ סי' תכ"ו סעיף ח'.

על כן הרגשנו חובה לעורר, לבקש ולהזהיר את ציבור הנהגים ואת ציבור הולכי הרגל לשמור בקפידה ובדייקנות על חוקי התנועה שמחייבים בזה על פי דין תורתנו הקדושה - וכן גם מצוה וחיוב להזהיר גדולים על הקטנים בכל הנ"ל.

וה' הטוב ישמור צעדינו שלא נכשל חס וחלילה. וחיים ושלוה יהיה לנו ולכל ישראל עד העולם, אמן.

שמעון בעדני שמואל הלוי ואזנר ניסים קרליץ

יעקב לנדא יצחק שלמה אונגר נתן גשטטר יצחק זילברשטיין

שלמה זילברשטיין שלמה יוסף מחפוד

קל וחומר מן המציאות

באחת הפעמים שמרן הגאון רבי יחזקאל אברמסקי זצ"ל נסע במונית, הבחין שנהג המונית נוסע מעל המהירות המותרת בחוק. פנה אליו הגאון וביקש ממנו: "נא עצור, ותן לי לרדת!" התפלא הנהג: "מדוע מבקש כבודו לרדת על אם הדרך בשעת לילה מאוחרת?" - הסביר לו הגאון במתק שפתיו ותוכחה שזורה בקולו: "לכאורה היה לך לשאול את עצמך, מדוע אני מוכן להפקיד את היקר לי מכל - את חיי, בידך; כלום מכיר אני אותך? היודע אני מי אתה? הרי יכול אתה לגלגלני אל התהום הפעורה! ובכל זאת אני עולה על מוניתך. שאלת את עצמך מדוע?"

"ובכן כבוד הרב", שאל הנהג, "מהי באמת התשובה?"

"התשובה לך", השיב לו רבנו, "שנוקט אני בכלל הידוע מימות עולם, שאין איש בעולם המפקיר את חייו לסכנות. כל איש חפץ בחיים, וסברא היא שגם אתה בין אלו החפצים בכך, ואם כן, למה לי לחשוש שתסכן את עצמך ואותי גם יחד". וכשהוא מישיר אליו את מבטו החודר המשיך, "אבל עתה כשאני רואה שעל חיך אינך חס, קל וחומר שעל חיי זולתך אינך חס - נא עצור ותן לי לרדת!"

(ספר "נתיבות חיים", שער האגדה ע"פ "בזכות ונשמרתם")

סקסורה

יש לך עובדה על גדולי ישראל? פנה אלינו עוד היום והיה שותף להצלת נפשות

אגרות חיים

תגובות ומכתבי קוראים

הרב מורסקי שלום וברכה
תודה על הצלונות הנפלאים.
אזינו בלאת צובדה שהיתה עמי בימי עלומי בעת למדי בישיבת הנגב אלז מרן ראש הישיבה
הגאון רבי ישכר מאיר זצ"ל.
באחד הימים כאשר לינויתי את ראש הישיבה זצ"ל, בעמדנו לחצות את הכביש, כדרכו
תמיד לחצות בהירות מירבית, התבונן ראש הישיבה לצדדים ימין ושאל ויודא שאין רכב
חולף. כיון שלא היו רכבים, התכוון ראש הישיבה לחצות. אך באותו הזמן ממש הציח
מצבר לציקול רוב אופניים בדהרה ואילו לא הייתי צובר בעד ראש הישיבה לחצות, היה
עלול להיפגע מהם ח"ו. ראש הישיבה שיחנני על היזהרותי הגדולה והודה לי בכל מה על
כך שמוצתי ממנו פליצת אופניים.
למדיתי אל את הפרק הראשון בהירות בדרכים. עד כמה מחשיבים גדולי ישראל את
הזהירות בדרכים.

ישר כח גדול
חניאל פרבר
מנהל חינוך זה"ב ארצי

לכבוד הארגון הנכבד חיים בדרכים הע"י
ראיתי את פרסומכם בעיתונות, וכפי שהבנתי אתם שולחים את ההלצה של פסח עם מסרי
בליחות בדרכים לני שמוצוין בזה.
ובכן אני מצוניין לקבל את ההלצה.
בד בבד הנני להודות על החיזוקים בענין השמירה והזהירות בדרכים. חלקו ואמזו
והוספו פלטים בענין הזה ויהיה ה' בעזרכם ובלות הרבים תלויה בכם.
בתודה מראש
יהושע אשר כהנא
מאה שערים 9, ירושלים

הסגולה הטובה ביותר!

מחפש סגולה?
הסגולה הטובה ביותר להצלת נפשות מישראל,
היא העלאת רמת המודעות לזהירות בדרכים
תרום עכשיו! וזכה במצות הצלת נפשות מישראל
לע"נ
הרב ישעיהו זוב בן סבינו הרב אשר זעליג ז"ל
ר' משה בן הרב כלפז ז"ל
נייד: 054-842-36-49

יו"ל ע"י ארגון חיים בדרכים (עמותת רשומה מלכ"ר 7-056455-58)
משרד: נתיבות המשפט 93/11 מודיעין עילית 7182213
טל: 0765-40-59-90 פקס: 0765-100-191 מייל הזה"ב: chaim-b@bezeqint.net
נתיב' כשר: shtaygen.co.il/?CategoryID=1843

להשאלת כסאות ביטוח באחד הגמחיים ברחבי הארץ, יש לפנות לטל' הנ"ל, או בדוא"ל.
להצטרפות למשפחת חיים בדרכים, לקבלת מצוות הזה"ב או העלון,
ללא עלות, שילחו בקשה למייל הזה"ב.
מותר ומצוה להדפיס את העלון כמתכונתו, להפיצו ולהציל נפשות.
לביור אודות ספר ההלכה 'נתיבות חיים' הלכות 'ונשמרתם' בדרכים או הספר 'קיצור נתיבות חיים',
ניתן לפנות לטל: 0765-40-59-90 (להשאיר הודעה בתא הקולי)

דרך ההלכה

מתוך ספר ההלכה "נתיבות חיים" - הלכות שמירת הנפש בדרכים, שבהסכמת כל גדולי ישראל.

הלכות מתוך הפתיחה לספר 'נתיבות חיים'.

'לפני עיור לא תתן מכשול'

פתיחה, סעיף יז

כתיב, 'לפני עיור לא תתן מכשול' (ויקרא יט, יד). הוזהרנו בזה שלא ליתן מכשול בדרכים, בו עלולים להיכשל בני אדם ולהינזק או למות.

ונהג החונה במקום אסור, כגון על מעבר חצייה ומסתיר את הולכי הדרך מעיני הנהגים, ואת הרכבים מעיני הולכי הדרך ומסכנם, הרי רכבו נעשה מכשול לרבים, ויש להיזהר בזה ביותר.

ולאו זה עלולים לעבור עליו לפעמים גם הולכי דרכים או נוסעים, כגון אם זורקים חפצים לכביש וגורמים סכנה לנהגים הנוסעים שם.

והעובר על לאו זה, הוא גם בכלל 'ארור משגה עיור בדרך' (דברים כז, יח).

מקורות:

מבואר בראשונים ובפוסקים (יד רמה ב"ב כו, א, ספר חסידים סי' תרעג, משכיל לדוד ויקרא יט, יד, אג"מ יו"ד ח"א סי' ג וח"ג סי' קלג, וכן הוא לשון האברבנאל דברים כז, ועיי' גם להלן בהלכות שער א פרק א סעי' כה), שאין מקרא יוצא מידי פשוטו, והלאו ד'לפני עיור' הוא גם כפשוטו, לא לתת מכשול לזולת שבדרך.

וביאר המשך חכמה (ויקרא יט, יד), שיש כאן שני דינים, האחד איסור שימת תקלה ברשות היחיד, שנלמד מקרא ד'לא תשים דמים בביתך', והשני איסור שימת תקלה ברשות הרבים, הנלמד מקרא ד'לפני עיור לא תתן מכשול' (ועיי' מנ"ח רלב, ה, ועיי' דעת הגר"י פערלא [רס"ג ל"ת עמ' 110] להלן בעיוני הלכה סי' ז).

ולפי זה, המניח תקלה בדרך, מלבד שעובר על עשה ד'ועשית מעקה' ועל הלאו ד'לא תשים דמים' (ולדעת המשך חכמה לאו ועשה דמעקה נאמרו רק על רה"י, אבל י"א שבכל מקום עובר בזה, כמבואר לעיל סעי' ב, וכן כתבנו בכל מקום), עובר בזה גם על הלאו 'לפני עיור', והוא גם בכלל 'ארור משגה עיור בדרך'. וה"ה הולך דרכים.